

TABEL COMPARATIV
proiect de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice

Text în vigoare	Text propus
Legea nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	
<p>Art. 2. Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:</p> <p>...</p> <p>36. împiedicarea, sub orice formă, a organelor <i>însărcinate cu menținerea ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat sau de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.</i></p>	<p>Art. 2</p> <p>...</p> <p>36. împiedicarea, sub orice formă, a organelor de ordine publică de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.</p>
<p>Art. 3 (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează: a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 11), 14), 17), 18), 22), 31), 33) și 34); b) cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la pct. 1), 12), 16), 24), 25) și 28); c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), pct. 5)-7), pct. 8)-10), pct. 13), 15), 19), 20), 26), 27), 29) și pct. 32); d) cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, fapta prevăzută la pct. 30); e) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, faptele prevăzute la pct. 21) și 23); f) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, faptele prevăzute la pct. 35) și 36).</p>	<p>Art. 3. a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 11), 14), 17), 18), 22), 33) și 34); ... c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), pct. 5)-7), pct. 8)-10), pct. 13), 15), 19), 20), 26), 27), 29, 31 și pct. 32);</p>
	<p>Art.9¹. – Fapta persoanei care, fiind avertizată să înceteze activitățile contravenționale prevăzute la art.2 pct. 25, 26 sau 27, continuă să săvârșească aceste activități și prin aceasta tulbură sau împiedică folosirea normală a unor locuințe constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.</p>

	<p>Art.9².</p> <p>(1) Fapta persoanei care, fiind avertizată asupra consecințelor legale la care se expune, împiedică prin orice mijloace, organele de ordine publică de a-și îndeplini, în condițiile legii, obligații de serviciu referitoare la luarea unor măsuri pentru:</p> <p>a) constatarea săvârșirii, în flagrant, de infracțiuni sau contravenții,</p> <p>b) ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor aflate într-o stare de pericol,</p> <p>c) legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat,</p> <p>constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.</p> <p>(2) Dacă mijlocul folosit pentru împiedicare constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiune.</p> <p>(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul persoanei care face obiectul măsurilor ce trebuie luate de organul de ordine publică.</p>
	<p>Art.9³.</p> <p>Întrebuințarea de cuvinte ori gesturi jignitoare sau obscene în mod nemijlocit la adresa unui organ de urmărire penală sau de ordine publică, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.</p>
<p>Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române</p>	
<p>ART. 26</p> <p>(1) Poliția Română are următoarele atribuții principale:</p> <p>...</p> <p>2. <i>aplică măsuri de</i> menținere a ordinii și liniștii publice, a siguranței cetățeanului, de prevenire și combatere a fenomenului infracțional și de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;</p> <p>...</p>	<p>Art. 26.</p> <p>(1)</p> <p>...</p> <p>2. menține ordinea și siguranța publică la nivel național și aplică măsuri pentru prevenirea și combaterea fenomenului infracțional și terorismului, de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;</p> <p>...</p>

<p>4. asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private;</p>	<p>4. asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive, radioactive, nucleare, chimice sau biologice amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private;</p>
	<p>4¹. asigură intervenția pentru eliberarea persoanelor private de libertate în mod ilegal, imobilizarea sau neutralizarea persoanelor care folosesc arme de foc ori alte mijloace care pot pune în pericol siguranța persoanelor, bunurilor și valori</p>
<p>11. asigură protecția martorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;</p> <p>12. asigură, conform legii, protecția magistraților și a familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;</p>	<p>11. asigură protecția martorului, colaboratorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;</p> <p>12. asigură protecția polițiștilor, magistraților și a familiilor acestora, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări, a demnitarilor cu atribuții în domeniul afacerilor interne și a familiilor acestora, precum și a conducătorilor autorităților de aplicare a legii aflați în România în vizite oficiale sau misiuni de cooperare polițienească internațională ori de cooperare judiciară în materie penală;</p>
<p>ART. 31</p> <p>(1) În realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații principale:</p> <p>a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor <i>care încalcă dispozițiile legale ori sunt indicii că acestea pregătesc sau au comis o faptă ilegală;</i></p> <p>b) să conducă la sediul poliției <i>pe cei care, prin acțiunile lor, periclitizează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii; în cazurile nerespectării dispozițiilor date de polițist, acesta este îndreptățit să folosească forța; verificarea</i></p>	<p>a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor;</p> <p>b) să conducă persoane la sediul poliției;</p> <p>...</p>

<p><i>situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă;</i></p> <p>...</p> <p>k) să solicite sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție <i>a persoanelor care au comis fapte penale;</i></p>	<p>...</p> <p>k) să solicite sprijinul populației pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea persoanelor la sediul poliției, precum și pentru asistarea la efectuarea unor acte procedurale;</p>
	<p>...</p> <p>m) să interzică, temporar, accesul sau prezența oricărei persoane neautorizate în perimetrul locului săvârșirii unor infracțiuni sau a altor fapte antisociale;</p> <p>n) să interzică oricărei persoane, ca temporar, să pătrundă într-un anumit spațiu, imobil sau mijloc de transport, ori să nu-l părăsească, dacă prin acesta s-ar pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ar fi împiedicată desfășurarea normală a activității organelor abilitate;</p> <p>o) să avertizeze, prin orice mijloace, persoanele să înceteze acțiunile ilegale sau să se conformeze legii;</p> <p>p) să oprească forțat și să imobilizeze vehicule, în condițiile legii;</p> <p>q) de a accesa în mod direct, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu caracter personal și protecția informațiilor clasificate, bazele de date ale poliției sau ale altor organe ale administrației de stat; dacă legea nu prevede altfel, accesul la bazele de date ale organelor administrației de stat, necesare realizării atribuțiilor de serviciu ale polițistului, se face în baza unor documente de cooperare încheiate între acestea și Inspectoratul General al Poliției Române;</p> <p>r) să consulte specialiști ori experți, să solicite și, în condițiile legii, să obțină obiecte, înscrisuri sau relații oficiale de la autorități ori instituții publice, precum și să solicite obiecte, înscrisuri sau relații de la persoane juridice de drept privat ori de la persoane fizice;</p> <p>s) să exercite orice alte drepturi și să îndeplinească orice alte îndatoriri prevăzute de lege.</p>
	<p>Art. 32¹.</p> <p>(1) Polițistul are dreptul să solicite oricărei persoane care face obiectul unor măsuri polițienești, să țină mâinile la vedere și/sau să adopte o poziție</p>

	<p>inofensivă care exclude săvârșirea unei acțiuni violente îndreptate împotriva acestuia ori fuga.</p> <p>(2) Se interzice solicitarea adoptării poziției culcat în cazul femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor.</p> <p>(3) Se prezumă intenția unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului fapta oricărei persoane de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost somată prin cuvintele „Stai, poliția! – Nu te apropia!”.</p>
	<p>Art. 32².</p> <p>(1) Polițistul are dreptul să legitimeze și să stabilească identitatea persoanei, în situația în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există suspiciunea că pregătește sau a comis o faptă ilegală; b) există suspiciunea că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă sau autorul acesteia; c) aceasta solicită sprijinul sau intervenția organelor de poliție, ori când din cauza vârstei, stării de sănătate, consumului de alcool sau altor substanțe psihoactive, necesită sprijinul organelor abilitate; d) aceasta este implicată într-o procedură legală în fața unei autorități sau instituții publice; e) aceasta încearcă să pătrundă sau se află într-un spațiu cu acces controlat; g) cu ocazia unor controale sau razii, efectuate în condițiile art. 31 alin. (1) lit. g); h) există obligația legală de a se stabili identitatea acesteia. <p>(2) Stabilirea identității unei persoane se face pe baza actelor de identitate.</p> <p>(3) Atunci când persoana nu poate prezenta un act de identitate, stabilirea identității se realizează pe baza unui act prevăzut cu fotografie sau a declarațiilor acesteia, precum și a verificărilor polițistului, realizate pe loc, în bazele electronice de date.</p> <p>(4) Pentru stabilirea identității, la sediul poliției, polițistul are dreptul să procedeze la fotografierea, procesarea amprentelor, semnalmentelor și semnelor particulare ale persoanei.</p> <p>(5) Atunci când măsurile prevăzute la alin.(3) și (4) nu au condus la rezultatul urmărit, polițistul are dreptul să publice o fotografie, înregistrare, schiță sau</p>

	<p>descriere a persoanei, dacă există o convingere rezonabilă că această măsură va ajuta la stabilirea identității persoanei.</p> <p>(6) Măsurile prevăzute la alin.(4) și (5) se realizează chiar și în lipsa consimțământului persoanei. Publicitatea se realizează exclusiv în scopul identificării persoanei.</p>
	<p>Art. 32³.</p> <p>(1) Polițistul are dreptul să conducă o persoană la sediul poliției, atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) în condițiile art. 32² alin.(2) și (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia, ori există suspiciuni cu privire la identitatea declarată sau veridicitatea documentelor prezentate; b) datorită locului, momentului, circumstanțelor, bunurilor aflate asupra sa ori comportamentului, creează suspiciunea că pregătește sau a comis o faptă ilegală; c) prin acțiunile sale periclitează viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, ordinea publică sau alte valori sociale; d) a săvârșit în flagrant o faptă prevăzută de legea penală, constatată potrivit normelor de procedură penală; e) este dată în urmărire, potrivit legii; f) este necesară executarea unui mandat, emis potrivit legii; g) a evadat din starea legală de reținere sau dețineră ori a fugit dintr-un centru educativ, centru de detenție sau din unitatea în care executa măsura internării medicale. <p>(2) Polițistul are obligația de a raporta ierarhic despre conducerea persoanei la sediul poliției.</p>
	<p>Art. 32⁴.</p> <p>(1) Polițistul are dreptul să efectueze controlul corporal, al bagajelor și vehiculului persoanei legitimate, în scopul ridicării bunurilor supuse confiscării, în situația în care, datorită locului, momentului, circumstanțelor, ori comportamentului, există suspiciunea că astfel de bunuri se găsesc asupra acesteia.</p> <p>(2) Persoana condusă la sediul poliției este supusă, în toate cazurile, controlului corporal, al bagajelor și vehiculului, în scopul identificării unor</p>

	<p>arme, obiecte sau substanțe ce pot fi folosite împotriva polițistului sau a căror prezență este de natură să creeze un pericol pentru ordinea publică.</p> <p>(3) Controlul corporal este sumar și se realizează cu respectarea demnității umane. Controlul corporal se efectuează de către o persoană de același sex cu persoana controlată, cu excepția situației în care este necesară deposedarea de o armă de foc sau armă albă a cărei deținere este vizibilă sau cunoscută.</p>
	<p>Art. 32⁵.</p> <p>(1) Persoana condusă la sediul poliției are următoarele drepturi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de a fi informată cu privire la motivele conducerii și la drepturile ce-i revin; b) de a fi asistată de un avocat, potrivit legii, precum și de a nu da nici o declarație fără prezența acestuia, cu excepția comunicării datelor de identificare; c) de a solicita informarea unui membru de familie sau a altei persoane desemnate de aceasta cu privire la măsura luată; d) de a solicita informarea reprezentanților diplomatici ai statului de proveniență, în cazul cetățenilor străini; e) de a comunica prin interpret sau prin intermediul unei persoane cu aptitudini de comunicare, în situația în care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima. <p>(2) Informarea persoanei se realizează în cel mai scurt timp posibil de la momentul sosirii la sediul poliției. La solicitare, polițistul contactează persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) – d).</p> <p>(3) În cazul minorului sau al persoanei lipsite de capacitate de exercițiu, polițistul are obligația de a informa reprezentantul legal al acesteia cu privire la măsura luată.</p> <p>(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) se aplică persoanelor conduse la sediul poliției pentru motivele prevăzute la art. 32⁴ lit. a) – c). În celelalte situații prevăzute la art. 32⁴ se aplică normele de procedură penală și cele privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate.</p>

	<p>Art. 32⁶. Dacă persoana condusă la sediul poliției prezintă simptome vizibile care necesită asistență medicală de urgență, în cel mai scurt timp, polițistul solicită serviciilor specializate acordarea acestei asistențe.</p>
	<p>Art. 32⁷. (1) Polițistul întocmește un înscris în care consemnează motivele conducerii persoanei la sediul poliției, măsurile realizate cu această ocazie, drepturile exercitate ca urmare a aducerii la cunoștință, rezultatul controlului corporal, bagajelor și al vehiculelor, dacă a fost utilizată forța, prezența unor urme vizibile de violență la momentul legitimării și al finalizării verificărilor, precum și ora începerii și finalizării verificării situației persoanei și luării măsurilor legale. (2) Înscrisul prevăzut la alin.(1) se înregistrează în evidențele unității de poliție, iar o copie a acestuia se predă persoanei în cauză sau reprezentantului legal. Refuzul primirii se consemnează pe înscris.</p>
	<p>Art. 32⁸. (1) Verificarea situației persoanelor conduse la sediul poliției și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă. (2) După verificarea situației persoanei și luarea măsurilor legale, polițistul are obligația de a permite acesteia să părăsească sediul poliției. (3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), persoana are dreptul de a părăsi sediul poliției, chiar dacă identitatea sa nu a putut fi stabilită. (4) Dispozițiile alin.(2) și (3) nu se aplică în cazul în care s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă sau în situația în care persoana a fost condusă la sediul poliției pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 32³ lit. e) – g).</p>
	<p>Art. 32⁹. – (1) Polițistul are dreptul să folosească forța pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și protecția sa, în condițiile legii. (2) Prin folosirea forței¹ se înțelege:</p>

¹ O regulă... folosim m.d.d. când utilizarea forței fizice ar fi inefficientă

	<p>a) utilizarea forței fizice, inclusiv prin aplicarea unor procedee de autoapărare sau lovituri;</p> <p>b) utilizarea mijloacelor din dotare, neletale, precum: bastoane, tonfe, dispozitive cu electroșocuri, câini de serviciu, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, dispozitive sonore și luminoase, jeturi de apă, arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă;</p> <p>c) utilizarea armelor albe și a armelor de foc;</p> <p>d) utilizarea unor dispozitive sau, după caz, vehicule, pentru oprirea forțată, blocarea sau deschiderea unor vehicule ori spații închise în care se găsesc persoane și bunuri, ori pentru înlăturarea unor obstacole.</p> <p>(3) Folosirea forței, prin intensitate și durată, nu trebuie să depășească nevoile reale pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori pentru descurajarea, împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor violente.</p> <p>(4) Folosirea forței încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat.</p> <p>(5) Folosirea forței în condițiile și în situațiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a polițistului.</p> <p>Art. 32¹⁰. – Unitățile de poliție trebuie să asigure, regulat, pregătirea profesională a polițistului, cu privire la utilizarea forței. Polițistul este obligat să participe la programele de pregătire profesionale și să mențină un nivel adecvat de pregătire fizică.</p>
	<p>Art. 32¹¹. – (1) În situația în care persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, se opune ori nu se supune îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului, acesta este îndreptățit să folosească forța, astfel:</p> <p>a) forța fizică, ca mijloc pentru înfrângerea rezistenței fizice active sau pasive și imobilizarea persoanei;</p> <p>b) mijloacele din dotare pentru a deschide vehicule sau orice spații închise în care persoana se află, în scopul extragerii acesteia.</p> <p>(2) Folosirea forței potrivit alin. (1) se face după avertizarea prealabilă prin cuvintele <i>"Conformați-vă sau voi folosi forța!"</i> și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului. În</p>

	<p>situația unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului sau a altei persoane, forța se poate folosi fără avertizare prealabilă.</p>
	<p>Art. 32¹². – (1) Pentru prevenirea apariției unei stări de pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a sa ori a altor persoane, polițistul are dreptul de a utiliza cătușele, pentru a immobiliza persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, dacă:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) persoana este cunoscută cu un comportament violent la adresa sa, a persoanelor sau bunurilor; b) persoana a comis sau este suspectă de săvârșirea unei infracțiuni cu violență ori de terorism; c) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori s-a sustras de la executarea unei măsuri preventive sau a unei pedepse privative de libertate; d) dotările mijlocului de transport utilizat sau itinerariul de deplasare nu permit adoptarea altor măsuri care să prevină săvârșirea unor acțiuni violente sau fuga; e) împotriva persoanei a fost dispusă o măsură privativă de libertate pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.
<p>Art. 33</p> <p>(1) Pentru descurajarea, împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace, polițiștii pot folosi scuturi de protecție, căști cu vizor, bastoane din cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc și cătușe, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.</p> <p>(2) Mijloacele prevăzute la alin. (1) pot fi folosite împotriva persoanelor care:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală, sănătatea sau bunurile altor persoane; b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, încearcă să pătrundă, pătrund fără drept sau refuză să părăsească sediile autorităților	<p>Art. 33.</p> <p>(1) Polițistul are dreptul de a folosi forța fizică și mijloacele din dotare împotriva celor care:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) săvârșesc acțiuni violente împotriva sa ori a altei persoane, sau împotriva bunurilor; b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, pătrund sau încearcă să pătrundă, fără drept, ori refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public sau privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora, ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității. <p>(2) Folosirea forței fizice și a mijloacelor din dotare în situațiile prevăzute la alin. (1) se face după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar încetării acțiunilor și</p>

<p>publice, ale partidelor politice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public ori privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității;</p> <p>c) ultragiază persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice;</p> <p>d) se opun sau nu se supun, prin orice mijloace, îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului, numai dacă există o temere legitimă că prin acțiunile lor pot pune în pericol integritatea corporală sau viața polițistului.</p> <p>(3) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin. (1) împotriva participanților la acțiunile agresive se va face în mod gradual, după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar pentru încetarea acțiunilor și conformarea la solicitările legale ale polițistului; excepție fac cazurile extreme. Orice acțiune în public și în cazuri extreme se face prin anunțare: "Poliția!"</p> <p>(4) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin. (1) nu trebuie să depășească nevoile reale pentru împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor agresive.</p>	<p>conformării la solicitările legale ale polițistului. Avertizarea prealabilă nu este necesară în situația în care lipsește timpul pentru aceasta.</p> <p>(3) Polițistul este obligat ca, în cel mai scurt timp, să solicite serviciilor specializate acordarea asistenței medicale de urgență persoanelor împotriva cărora au fost folosite dispozitive cu electroșocuri, precum și persoanelor rănite prin utilizarea forței.</p>
<p>Art. 34.</p> <p>(1) În caz de necesitate polițistul poate folosi, în situațiile și în condițiile prevăzute de lege, forța armelor albe sau a armelor de foc. Armele de foc se folosesc după somația: "Stai, stai că trag!"</p> <p>(2) În cazurile de legitimă apărare polițistul poate folosi armele de foc, fără somație.</p> <p>(3) Folosirea armamentului din dotare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în condițiile și în situațiile prevăzute de lege, înlătură caracterul penal al faptei.</p>	<p>Se abrogă. – vezi art.32⁹ alin.(5)</p>
<p>ART. 35</p> <p>Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 33 și 34 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.</p>	<p>Art. 35</p> <p>Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 32¹¹ alin. (2) lit. b) – d) și 34 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.</p> <p>(2) În înțelesul prezentei legi, prin atac armat se înțelege atacul săvârșit de o persoană cu o armă de foc sau cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale</p>

	<p>ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.”</p>
<p>ART. 38 Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.</p>	<p>(2) Pentru scopul prevăzut la alin.(1), polițistul are dreptul de a pătrunde într-un spațiu privat, delimitat în orice mod, ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără învoirea acesteia sau a reprezentatului legal, dacă:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) există suspiciunea că în acel spațiu se află o persoană a cărei viață sau integritate corporală este pusă în pericol sau o persoană decedată; b) în acel spațiu se află autorul unei infracțiuni flagrante sau al unui act terorist. <p>(3) Dreptul prevăzut la alin. (2) se exercită inclusiv prin folosirea forței:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dacă există motive temeinice pentru a anticipa rezistență armată sau alte tipuri de violență ori există un pericol cu privire la distrugerea probelor; b) în cazul unui refuz sau dacă nu a fost primit niciun răspuns la solicitările polițistului de a pătrunde în acel spațiu. <p>(4) Înainte de a pătrunde în spațiul privat, polițistul are obligația de a raporta ierarhic despre aceasta, cu excepția situației în care nu este posibil. În acest caz, raportarea pe cale ierarhică se face în cel mai scurt timp posibil.</p> <p>(5) După înlăturarea pericolului ori prinderea autorului infracțiunii sau actului terorist, polițistul are obligația de a părăsi spațiul respectiv, cu excepția situației în care obține consimțământul de a rămâne. Cu această ocazie nu se efectuează acte specifice percheziției domiciliare.</p> <p>(6) În situația în care este necesară luarea unor măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă, polițistul are dreptul să îndepărteze temporar persoanele din spațiul respectiv, până la sosirea organelor de urmărire penală competente.</p> <p>(7) Cu privire la pătrunderea în spațiul privat, polițistul întocmește un înscris. La solicitare, o copie a înscrisului se predă persoanelor cărora le aparține sau care folosesc spațiul în care a pătruns polițistul.</p>

<p>ART. 39 Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor a căror pază o asigură și, în special, să ia imediat măsuri ca îngrijirile medicale să le fie acordate de fiecare dată când acestea se impun.</p>	<p>(2) Polițistul are dreptul să solicite intervenția autorităților competente sau să sesizeze reprezentantul legal, atunci când, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, identifică persoane care, din cauza vârstei sau stării fizice ori psihice se află în dificultate și este necesară luarea unor măsuri de protecție. Autoritățile competente sau reprezentantul legal au obligația de a interveni de îndată.</p>
	<p>Art. 39¹. Pentru realizarea activităților de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice, acțiunile polițistului în spații publice, precum și intervenția realizată în condițiile art. 38, pot fi înregistrate cu mijloacele audio-video sau foto din dotare, fără consimțământul persoanelor.</p>
<p>OUG nr.104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române</p>	
<p>Art. 27 În exercitarea atribuțiilor ce îi revin în zona de competență polițistul de frontieră este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi: a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale privind frontiera de stat ori a căror prezență în zona de frontieră este suspectă și să ia măsurile legale ce se impun; b) să conducă la sediul poliției de frontieră pe cei care prin acțiunile lor periclitizează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori ale statului de drept, persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale la frontiera de stat, persoanele a căror identitate nu a putut fi stabilită, precum și urmăriții</p>	

<p>general și internațional; să verifice situația acestora și să ia, după caz, măsurile legale în cel mult 24 de ore, cu respectarea dreptului la apărare;</p> <p>...</p> <p>n) să solicite sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la sediile poliției de frontieră a persoanelor care au săvârșit fapte ilegale ori a căror identitate nu a putut fi stabilită, pentru luarea măsurilor ce se impun, potrivit legii;</p> <p>...</p>	<p>n) să solicite sprijinul populației pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea persoanelor la sediul poliției de frontieră, precum și pentru asistarea la efectuarea unor acte procedurale;</p> <p>n¹) să interzică oricărei persoane, ca temporar, să pătrundă într-un anumit spațiu, imobil sau mijloc de transport, ori să nu-l părăsească, dacă prin acesta s-ar pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ar fi împiedicată desfășurarea normală a activității organelor abilitate;</p> <p>n²) să oprească forțat și să imobilizeze vehicule, în condițiile legii;</p>
	<p>Art. 27¹</p> <p>(1) Polițistul de frontieră are dreptul să solicite oricărei persoane care face obiectul unor măsuri polițienești, să țină mâinile la vedere și/sau să adopte o poziție inofensivă care exclude săvârșirea unei acțiuni violente îndreptate împotriva acestuia ori fuga.</p> <p>(2) Se interzice solicitarea adoptării poziției culcat în cazul femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor.</p> <p>(3) Se prezumă intenția unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră fapta oricărei persoane de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost somată prin cuvintele „Stai, poliția de frontieră! – Nu te apropia!”.</p>
	<p>Art. 27²</p> <p>Drepturile polițistului de frontieră, prevăzute la art.27, referitoare la legitimarea și stabilirea identității persoanelor, conducerea la sediul poliției de frontieră, precum și drepturile persoanelor care fac obiectul acestor măsuri, se exercită în condițiile prevăzute de lege pentru Poliția Română.</p>
<p>Art.31</p>	<p>Se abrogă</p>

SECȚIUNEA a 3-a

Folosirea armamentului

SECȚIUNEA a 3-a

Folosirea forței

Art. 31¹.

(1) Polițistul are dreptul să folosească forța pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și protecția sa, în condițiile legii.

(2) Prin folosirea forței se înțelege:

a) utilizarea forței fizice, inclusiv prin aplicarea unor procedee de autoapărare sau lovituri;

b) utilizarea mijloacelor din dotare, neletale, precum: bastoane, tonfe, dispozitive cu electroșocuri, câini de serviciu, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, dispozitive sonore și luminoase, jeturi de apă, arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă;

c) utilizarea armelor de foc;

d) utilizarea unor dispozitive sau, după caz, vehicule, pentru oprirea forțată, blocarea sau deschiderea unor vehicule ori spații închise în care se găsesc persoane și bunuri, ori pentru înlăturarea unor obstacole.

(3) Folosirea forței, prin intensitate și durată, nu trebuie să depășească nevoile reale pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori pentru descurajarea, împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor violente.

(4) Folosirea forței încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat.

(5) Folosirea forței în condițiile și în situațiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a polițistului.

Art. 31².

Unitățile de poliție de frontieră trebuie să asigure, regulat, pregătirea profesională a polițistului, cu privire la utilizarea forței.

Polițistul de frontieră este obligat să participe la programele de pregătire profesionale și să mențină un nivel adecvat de pregătire fizică.

Art. 31³.

(1) În situația în care persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției de frontieră, se opune ori nu se supune îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului de frontieră, acesta este îndreptățit să folosească forța, astfel:

- a) forța fizică, ca mijloc pentru înfrângerea rezistenței fizice active sau pasive și imobilizarea persoanei;
- b) mijloacele din dotare pentru a deschide vehicule sau orice spații închise în care persoana se află, în scopul extragerii acesteia.

(2) Folosirea forței potrivit alin. (1) se face după avertizarea prealabilă prin cuvintele "*Conformați-vă sau voi folosi forța!*" și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului de frontieră. În situația unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră sau a altei persoane, forța se poate folosi fără avertizare prealabilă.

Art. 31⁴.

(1) Pentru prevenirea apariției unei stări de pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a sa ori a altor persoane, polițistul de frontieră are dreptul de a utiliza cătușele, pentru a imobiliza persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, dacă:

- a) persoana este cunoscută cu un comportament violent la adresa sa, a persoanelor sau bunurilor;
- b) persoana a comis sau este suspectă de săvârșirea unei infracțiuni cu violență ori de terorism;
- c) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori s-a sustras de la executarea unei măsuri preventive sau a unei pedepse privative de libertate;
- d) dotările mijlocului de transport utilizat sau itinerariul de deplasare nu permit adoptarea altor măsuri care să prevină săvârșirea unor acțiuni violente sau fuga;
- e) împotriva persoanei a fost dispusă o măsură privativă de libertate pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

	<p>Art. 31⁵.</p> <p>(1) Polițistul de frontieră are dreptul de a folosi forța fizică și mijloacele din dotare împotriva celor care:</p> <p>a) săvârșesc acțiuni violente împotriva sa ori a altei persoane, sau împotriva bunurilor;</p> <p>b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, pătrund sau încearcă să pătrundă, fără drept, ori refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public sau privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora, ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității.</p> <p>(2) Folosirea forței fizice și a mijloacelor din dotare în situațiile prevăzute la alin. (1) se face după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar încetării acțiunilor și conformării la solicitările legale ale polițistului de frontieră. Avertizarea prealabilă nu este necesară în situația în care lipsește timpul pentru aceasta.</p> <p>(3) Polițistul de frontieră este obligat ca, în cel mai scurt timp, să solicite serviciilor specializate acordarea asistenței medicale de urgență persoanelor împotriva cărora au fost folosite dispozitive cu electroșocuri, precum și persoanelor rănite prin utilizarea forței.</p> <p>Art. 31⁶</p> <p>Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 31¹ alin. (2) lit. b) și d) împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un <i>atac armat</i> sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.</p>
Art.32	Se abrogă
	<p>Art.32³</p> <p>În înțelesul prezentei legi, prin <i>atac armat</i> se înțelege atacul săvârșit de o persoană cu o armă de foc sau cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.</p>

Legea nr.17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor	
<p>Art.51. Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul capitol, se face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se execută uzul de armă, încetarea atacului sau a stării de pericol, imposibilitatea acestora de a mai acționa sau neutralizarea acțiunilor ilegale, trăgându-se astfel încât să se evite, pe cât posibil, cauzarea morții acestora. Dacă uzul de armă și-a atins scopul prevăzut la alin. 1, se încetează recurgerea la un asemenea mijloc.</p> <p>el care a făcut uz de armă este obligat să acționeze în cel mai scurt timp posibil, pentru a se acorda primul ajutor și asistență medicală persoanelor rănite.</p> <p>Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență, în mod ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul se întocmește în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică, de îndată, procurorului competent, potrivit legii, de către instituția din care face parte persoana care a executat uzul de armă.</p>	<p>Alin.2¹. Prin excepție de la prevederile alin. 1, uzul de armă se poate face în scopul neutralizării persoanei împotriva căreia se execută, dacă pericolul reprezentat de acțiunile acesteia la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a unei persoane este grav, iminent și nu poate fi înlăturat în alt mod.</p>
	<p>Art. V. (1) Pentru o perioadă de ... de zile, Ministerul Afacerilor Interne, Poliția Română și Poliția de Frontieră Română desfășoară activități de informare a populației cu privire la drepturile și obligațiile persoanelor, drepturile și obligațiile organelor de aplicare a legii, astfel cum rezultă din aplicarea prezentei legi. (2) Informarea prevăzută la alin. (1) se realizează prin intermediul mai multor instrumente și/sau acțiuni specifice, cum ar fi, fără a se limita la acestea, comunicate de presă și informare prin mass-media, postarea informațiilor pe pagina de internet a instituției, organizarea unor acțiuni specifice în trafic ori cu ocazia executării unor misiuni de ordine publică.</p>

Art. VI.

Cu excepția art.V, prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.